

«ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΙ ΑΝΤΙΑΛΟΙ»

Εβδομαδιαία έκδοση του Ιερού Ναού
Αγίων Αποστόλων Πέτρου & Παύλου Πεύκης
Τηλ. 2108027738, E-mail: agioi.apostoloi@gmail.com
www.agioiapistoloi.gr

ΚΥΡΙΑΚΗ 21 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2021.

ΤΑ ΕΙΣΟΔΙΑ
ΤΗΣ ΥΠΕΡΑΓΙΑΣ
ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΜΑΡΙΑΣ

έτος 14^ο Τεύχος 627

«Σήμερα ναός ο έμψυχος»

(Μακαριστού Μητροπολίτου Καστορίας Σεραφείμ)

Είναι παράδοση της Εκκλησίας μας, όταν αναφερόμαστε στο πρόσωπο του Χριστού, να θέτουμε «φυλακή» στο στόμα μας κατά τον ιερό ψαλμωδό: «Θου, Κύριε, φυλακήν τω στόματί μου και θύραν περιοχής περί τα χείλη μου». Και τούτο, γιατί είμαστε άγευστοι της χάριτος

του Θεού και, συγχρόνως, δεν διαθέτουμε και την καρδιακή καθαρότητα. Εξίσου, επίσης, σημαντικό είναι να περιφρουρούμε το στόμα μας και τα χείλη μας, όταν πρόκειται να μιλήσουμε περί του προσώπου της Υπεραγίας Θεοτόκου. Αν ο Μωσής άκουσε τη φωνή του Θεού που του έλεγε: «λύσε το υπόδημα των υποδημάτων σου μπροστά στην φλεγόμενη και μη κατακαιομένη βάτο», πόσο μάλλον οφείλουμε προσοχή για το πως θα σταθούμε και θα μιλήσουμε για το πρόσωπο, το οποίο ουράνωσε το γεώδες ημών φύραμα!

Γι' αυτό και παρακαλούμε μαζί με τους αγίους υμνωδούς της Εκκλησίας μας, κάθε φορά που γιορτάζουμε ένα θεομητορικό γεγονός, να μας δώσουν *«γλώσσαν και προφοράν και λογισμόν ακαταίσχυντον»*, προκειμένου να μιλήσουμε για Κείνη που μας έδωσε την δυνατότητα, κατά την έκφραση του Αγίου Γρηγορίου του Παλαμά, *«ταις αισθήσεσιν οράν εν σχήματι»*, να βλέπουμε τον Μονογενή Υιό του Θεού που έγινε άνθρωπος στα πανάχρονα σπλάχνα της, προκειμένου να ανακαινίσει ολόκληρο το ανθρώπινο γένος. Κι αν ακόμα διαθέταμε την καθαρότητα των Αγγέλων, την ομολογία και το αίμα των Μαρτύρων, αν ακόμη ήμασταν στολισμένοι με τα δάκρυα των Οσίων, δεν θα μπορούσαμε να μιλήσουμε για τα μεγαλεία της, τα οποία *«εποίησεν αυτή ο Δυνατός»*.

«Ταύτην ουκ ανθρωπίνη γλώττα, ουκ αγγέλων νους υπερκόσμιος κατ' αξίαν ευφημήσαι δύναται, δι' ης ημίν δέδοται την δόξαν Κυρίου τηλαυγώς κατοπτρίζεσθαι». Αληθινά δεν υπάρχει γλώσσα ανθρώπου, ούτε υπερκόσμιος αγγελικός νους, που να μπορεί επάξια να υμνήσει Εκείνη με την οποία μας δόθηκε η δυνατότητα να θεωρούμε καθαρά την δόξα του Κυρίου...Ενώνοντας όμως τον πόθο με τον φόβο και πλέκοντας κι από τα δύο διπλό στεφάνι με ιερή ευλάβεια και τρεμάμενο χέρι και ψυχή όλο πόθο, ας προσφέρουμε με ευγνωμοσύνη στην Μητέρα του Βασιλέως, Αυτήν που ευεργέτησε όλη την κτίση (Αγίου Ιωάννου του Δαμασκηνού).

Οι θεοφόροι Πατέρες της Εκκλησίας στο πρόσωπο της Παναγίας βλέπουν την εκπλήρωση όλων των ιερών προτυπώσεων, των προφητειών και των προεικονίσεων της Παλαιάς Διαθήκης. Είναι η αποκορύφωση και ο καρπός όλης της παλαιοδιαθηκικής παιδαγωγικής (Αγίου Ιωάννου του Δαμασκηνού), προκειμένου να προετοιμαστεί κατάλληλα το ανθρώπινο γένος για την υποδοχή του Σαρκωθέντος Χριστού. Γι' αυτό, γεμάτος θαυμασμό θα γράψει ο θεοφόρος Νείλος της

Δαμασκού: «Και ποιά είναι η Παρθένος, την οποία προείδε ο Ησαΐας εν γαστρί έξειν και τέξεσθαι Θεόν; ... Ποιό είναι ακόμη το βουνό του Δανιήλ εξ ούπερ ο ακρογωνιαίος ετημέθη λίθος Χριστός ουχ υποστάς ανδρός εγχειρίδιον; Ας έλθει γεμάτος πνεύμα Θεού ο Ιεζεκιήλ για να μας δείξει την κλειστή πύλη που διάβηκε ο Κύριος ουκ ανοιγομένην, καθώς προφητικώς προεκήρυξε» (Αγίου Ιωάννου του Δαμασκηνού).

Πόσο θαυμαστά θα ψάλλουν ακόμη οι υμνογράφοι της Εκκλησίας: «Άνωθεν οι Προφήται σε προκατήγγειλαν• στάμνον, ράβδον, πλάκα, κιβωτόν, λυχνίαν, όρος αλατόμητον, χρυσούν θυμιατήριον και σκηνήν, πύλην αδιόδευτον, παλάτιον και κλίμακα, και θρόνον του Βασιλέως» (Καλοφωνικός ειρμός).

Τι είναι όμως η Παναγία; Ένας ύμνος βγαλμένος από την εμπειρία και τον φωτισμό του Αγίου Πνεύματος αλλά και την γραφίδα του Σαββαΐτου Μοναχού και Πρεσβυτέρου Ιωάννου, μας ερμηνεύει «όσον εφικτόν το πρόσωπο της Υπεραγίας Θεοτόκου»: «Επί Σοι χαίρει, Κεχαριτωμένη, πάσα η κτίσις, αγγέλων το σύστημα και ανθρώπων το γένος, ηγιασμένε Ναέ». Η Θεοτόκος είναι ο Ηγιασμένος Ναός. Ναός η Παναγία, αφού δέχθηκε στα παρθενικά της σπλάχνα, όχι απλώς την ουράνια βροχή, αλλά Αυτόν τον Κύριο των νεφελών, κατά την έκφραση του Αγίου Γρηγορίου του Παλαμά. Ο Θεός βρήκε στο πρόσωπό της τον έμψυχο ναό που αναζητούσε για να κατοικήσει σωματικά. Έτσι, διακονεί το σχέδιο της ενανθρωπήσεως του Υιού και Λόγου του Θεού, χορηγώντας «τω Κτίστη τω κτισθήναι και Πλάστη το πλασθήναι και τω Υιώ του Θεού και Θεώ το σαρκωθήναι και ανθρωπισθήναι» (Αγίου Ιωάννου του Δαμασκηνού). Είναι η μόνη, η εκ του αιώνος κατάλληλη, για να γίνει κατοικία του ενανθρωπήσαντος Θεού. Είναι η κατεξοχήν εκλελεγμένη (Αγίου Ιωάννου του Δαμασκηνού), η οποία συνείργησε στο μυστήριο της οικονομίας και της σωτηρίας του ανθρωπίνου γένους.

Γι' αυτήν την διακονία προετοιμάζεται εις τα Άγια των Αγίων. Εκεί, «η ιερωτάτη περιστερά, η ακεραία και άκακος ψυχή και τω Θεώ καθιερωμένη Πνεύματι ως αγνή και φίλαγνος γίνεται κατ' άμφω παρθένος, και παρθένος άχραντος» Αγίου Ιωάννου του Δαμασκηνού). «Γηϊνούς μη ομιλήσασα πάθεσι, αλλ' ουρανίοις εντραφείσα νοήμασι» (Αγίου Ιωάννου του Δαμασκηνού). «Εκεί, στα Άγια των Αγίων έζη μίαν ζωήν, ωσάν εις τον παράδεισον· η αληθέστερον ειπείν, ωσάν μέσα στους ουρανούς ... έζη μίαν ζωήν αφρόντιστον, απερίσπαστον, λύπης αμέτοχον ... έζη μόνω τω Θεώ· εβλέπετο από μόνον τον Θεόν· ετηρήτο δια μόνον τον Θεόν, όστις έμελλε δια λόγου της να ενωθή με ημάς» (Ιεροθέου Βλάχου Μητροπολίτου Ναυπάκτου και Αγίου Βλασίου). Γι' αυτό και την ημέρα του Ευαγγελισμού, δεν ονομάζεται από τον Αρχάγγελο Γαβριήλ, απλώς χαριτωμένη, αλλά Κεχαριτωμένη.

Η Παναγία είναι ένα δώρο της ανθρώπινης φύσεως στο Θεό, αλλά και δώρο του Θεού προς τον άνθρωπο και σέ όλόκληρο τον κόσμο. Και, όπως ένα δώρο μας γεμίζει με χαρά, έτσι και η Θεοτόκος, μας γεμίζει με πνευματική ευφροσύνη και χαρά, γιατί απλούστατα γέννησε την πηγή της χαράς, που είναι ο Χριστός.

Ας την παρακαλέσουμε να πρεσβεύει στον Υιό και Θεό της για τη σωτηρία του καθενός μας, για την παρουσία της χάριτος του Θεού στην καρδιά μας και την είσοδό μας στην Βασιλεία των Ουρανών.

«Πανηγυρίσωμεν φιλέορτοι, και συνευφρανθώμεν τω πνεύματι, εν τη αγία Εορτή, ευωχούμενοι σήμερον, θυγατρός του Βασιλέως, και Μητρός του Θεού ημών» (Ωδή γ', β' Κανόνος Όρθρου Εορτής).